

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **J. D.**

skazanego z art. 297 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 grudnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 20 marca 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 28 września 2012 r.,

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego J. D. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 28 września 2012 r., sygn. akt II K .../12, uznał oskarżonego J. D. za winnego tego, że w nieustalonym dokładnie dniu pomiędzy 13 grudnia 2011 r. a 31 grudnia 2011 r. w G., w celu uzyskania dla siebie pożyczki hipotecznej w kwocie 140.000 zł., przedłożył za pośrednictwem pośrednika finansowego podrobione i poświadczające nieprawdę dokumenty: zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 8 grudnia 2011 r. w Fundacji Pomoc dla Rodziny, 12 druków ZUS RMUA za okres od 1 grudnia 2010 r. do 1 listopada 2011 r., podrobiony dokument PIT 36 za 2010 r. i umowę o pracę na czas nieokreślony z dnia 21 października 2004 r. w Fundacji Pomoc dla Rodziny, tj. czynu wyczerpującego znamiona występkę z art. 297 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 297

§ 1 k.k. w zw. z art. 33 k.k. skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 30 zł każda. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat. Jednocześnie na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniach 2-3 stycznia 2012 r. Poza tym na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych, zarządzając pozostawienie ich w aktach. Jednocześnie obciążył oskarżonego kosztami sądowymi w zakresie na niego przypadającym. Marginalnie należy zauważyć, że w sprawie tej skazana została także I. B., której przypisano popełnienie przestępstwa z art. 271 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

Od powyższego wyroku apelację złożył obrońca oskarżonego J. D., który zarzucił orzeczeniu Sądu I instancji obrazę przepisów prawa materialnego, a to: art. 297 § 3 k.k. i art. 273 k.k., przez pominięcie ich treści przy ocenie prawnej zachowania oskarżonego oraz błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. W związku z tym, wniósł on o zmianę zaskarżonego orzeczenia i warunkowe umorzenie postępowania wobec J. D., ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 20 marca 2013 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Od orzeczenia tegoż Sądu kasację wywiódł obrońca skazanego J. D., który zarzucił, że Sąd odwoławczy wydał wyrok dotknięty uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę odwoławczą o której mowa w art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. podnosząc, iż jeden z członków składu orzekającego – SSO J. S. nie była obecna na całej rozprawie.

Prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje

Kasacją obrońcy skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym, skutkującym jej oddalenie w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k.

Zarzut obrońcy skazanego oparty o bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. został podniesiony w związku z sytuacją procesową jaka wystąpiła w trakcie rozprawy apelacyjnej prowadzonej w sprawie V Ka .../12.

Sąd Okręgowy w G. rozpoznając apelację obrońcy oskarżonego J. D., odbył dwie rozprawy, w dwóch różnych składach orzekających. W terminie pierwszym, w dniu 5 lutego 2013 r. w składzie: SSO I. B., SSO M. W. i SSO D. D. Na terminie tym Sąd odwoławczy zdecydował o potrzebie uzupełnienia postępowania dowodowego w trybie art. 452 § 2 k.p.k. i rozprawę odroczył z uwagi na konieczność przesłuchania świadka B. K., oraz uzyskania regulaminu udzielania kredytów hipotecznych (k.302).

Na kolejnym wyznaczonym terminie, w dniu 20 marca 2013 r., Sąd odwoławczy orzekał w składzie: SSO D. D., SSO M. W. i SSO J. S. Wówczas wydany został zaskarżony wyrok. Z protokołu rozprawy przeprowadzonej w tym dniu wynika, iż sędzia sprawozdawca D. D. złożyła sprawozdanie, stosownie do zasady wyrażonej w art. 453 § 1 k.p.k. Następnie procedując w trybie art. 452 § 2 k.p.k. Sąd odwoławczy uzupełnił postępowanie dowodowe ujawniając dokument w postaci regulaminu pożyczek hipotecznych oraz dopuścił dowód z zeznań świadka B. K., która na tej rozprawie została przesłuchana. W dalszej kolejności czynności procesowych Przewodniczący rozprawy zamknął przewód sądowy, zaś Sąd wysłuchał stanowiska stron w przedmiocie wywiedzionej apelacji, odbył naradę i sporządził oraz ogłosił wyrok (k.313 – 315).

Obrońca skazanego uzasadniając swoje stanowisko w replice do odpowiedzi prokuratora na kasację podniósł, że w protokole rozprawy apelacyjnej z dnia 20 marca 2013 r. brak jest zapisu, iż rozprawę prowadzi się od początku oraz sygnalizował okoliczność, że to pierwszy skład orzekający podjął decyzję o potrzebie uzupełnienia postępowania dowodowego na etapie postępowania odwoławczego w trybie art. 452 § 2 k.p.k., a drugi skład zdaniem skarżącego jedynie kontynuował te czynności.

Przedstawiona argumentacja wydaje się nie dostrzegać treści art. 453 § 1 k.p.k. Należy podkreślić, że rozprawa apelacyjna po jej odroczeniu i zmianie składu orzekającego w sądzie odwoławczym stosownie do treści art. 404 § 2 k.p.k. w zw. z

art. 458 k.p.k. prowadzona jest od początku. Fakt ten nie wymaga wydania odrębnego postanowienia albowiem decydującym momentem do kontynuowania rozprawy w tym samym składzie orzekającym jest otwarcie przewodu sądowego, które następuje z chwilą rozpoczęcia przez sędziego sprawozdawcę ustnego sprawozdania, bowiem dopiero wówczas sąd przystępuje do merytorycznego rozpoznania sprawy (zob. postanowienie SN z dnia 23 września 2008 r., V KK 271/08, LEX nr 467482). Odnosząc te rozważania do sprawy niniejszej trzeba zauważyć, że taka sytuacja miała miejsce na rozprawie apelacyjnej w dniu 20 marca 2013 r., której część merytoryczną rozpoczęło sprawozdanie sędziego (art. 453 § 1 k.p.k.). Następnie Sąd odwoławczy w zmienionym składzie zaakceptował stanowisko poprzedniego składu orzekającego o potrzebie uzupełnienia postępowania dowodowego, wydając stosowne postanowienia w tym zakresie, które doprowadziły do ujawnienia nowego dokumentu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy i przesłuchania świadka . Nadto przeprowadzono pozostałe czynności niezbędne do prawidłowego zakończenia rozprawy apelacyjnej. W konsekwencji twierdzenie skarżącego, że na kolejnym terminie rozprawy kontynuowano czynności zapoczątkowane przez sąd odwoławczy orzekający w innym składzie na poprzednim terminie jest dowolne, ponieważ z przedstawionego przebiegu czynności procesowych dokonanych przez Sąd odwoławczy na rozprawie w dniu 20 marca 2013 r. jednoznacznie wynika, że rozprawa ta była prowadzona w zmienionym składzie orzekającym od początku.

Z tych powodów, nie znajdując podstaw do uwzględnienia kasacji, Sąd Najwyższy orzekł o jej oddaleniu, jako oczywiście bezzasadnej, obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.